

Τίτλος: «Το μαύρο μαντίλι»

Μισός αιώνας σιωπή στο μαύρο μου μαντίλι,
Μισός αιώνας μνήμες ανάβοντας φωτίλι,
Μισός αιώνας δάκρυα κρατώντας με, στη θλίψη.

Κοιτώντας τη φωτογραφία σου, αναζητούσα την ειρήνη,
και τον σταυρό μου κράταγα χαμένη μες στις σκέψεις.
Την προσευχή μου έκανα, φωνάζοντας τις λέξεις...
Μπας κι έρθεις πίσω τρέχοντας, για να με γαληνέψεις.

Απ' την κορφή του λόφου, ξαγνάντευα τον κάμπο,
κι ήρθε μια μέλισσα μικρή, και μου ψιθύρισε στ' αυτί, πως είσαι εκεί... επάνω.

Μα τίποτα δεν έβλεπα, παρά έναν ίσκιο μαύρο.
Ο ουρανός συννέφιασε, κι άρχισε να βρέχει.
Κι ένα πουλί από ψηλά, έρχεται και μου λέει:
Μην κλαις ... να ξέρεις τον προσέχει».

Έπεσα πίσω ανάσκελα, κι άγγιζα το χορτάρι,
και ξάφνου, ο ουρανός ξεθώριασε, σαν έκλεισα τα μάτια,
ένιωθα την ανάσα του, και πως με αγκαλιάζει.
«Γιε μου, πού ήσουν και είχα έτσι μαράζι;
Κράταγα την φωτογραφία σου, κι έκλαιγα στο περβάζι.
Μα τώρα που είσαι εδώ, ΤΙΠΟΤΑ δε με σταματάει,
να σε έχω μες στην αγκαλιά μου, όσος καιρός κι αν περάσει».

Τα μάτια μου άνοιξα κρυφά,
και το λινό, το βλέμμα του, χάθηκε μεμιάς.
Οι σκέψεις και τα δάκρυα έσβησαν σαν κεριά,
και η ψυχή, ξανάσανε, ανάσανε ξανά ...
ο αέρας έβγαλε το μαύρο μαντίλι απ' τα μαλλιά,
και αργά, ... αργά το σήκωνε, στον ουρανό ψηλά.

Κάτι μου χάιδεψε τ' αυτί, γυρίζω προς τα πίσω,
και τι να δω, ήταν το μαντίλι μου, αλλά αυτή τη φορά ΑΣΠΡΟ...

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΟΥΦΟΒΑΣΙΛΗ

Γ7 Γυμνάσιο Λιβαδιών / καθηγήτρια Ελένη Βασιλείου

«Το μαύρο μαντίλι»

Άρης Κουφοβασίλης 96-651698

Μαρία Κουφοβασίλη 99-440995

M

e

r

o

u

l

a

g

m

a

i

l

c